

Ὁ Συνεορτασμός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας



ΜΕ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ καὶ κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετέβη στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας, προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὴν Ἑορτὴ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Ἔδρας τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδισα κ. Φωτίου τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐταξίδευσε ἀεροπορικῶς μετὰ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτου τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 13/28.8.2010 καὶ ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδισα κ. Φῶτιο, ὁ ὁποῖος τοὺς προσέφερε μίᾳ ὑποδειγματικῆ φιλοξενία στὸ Ἐπισκοπεῖο, σχετικὰ πλησίον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ.

- Πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς, 14/29 Αὐγούστου, οἱ δύο Ἐπίσκοποι πραγματοποιοῖσαν ἐπίσκεψιν



στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο, στὰ περὶχωρα τῆς Σόφιας, ὅπου ἔγιναν φιλοφρόνως δεκτοὶ ὑπὸ τῆς πολυπληθοῦς εὐλογημένης αὐτῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Σεβασμ. κ. Φωτίου, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ὠμίλησε ἐν συντομίᾳ στὴν συγκεν-

τρωθείσα Ἀδελφότητα στὸν Ναὸ περὶ τῆς προσευχῆς, ταπεινώσεως καὶ ὑπακοῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ περὶ τῆς μιμήσεως Αὐτῆς ἰδίως ὑπὸ τῶν ἀφιερωμένων στὸν Θεὸ Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, ἀναφερθεὶς μάλιστα καὶ σὲ σχετικὴ ἀποκαλυπτικὴ διήγησι περὶ τοῦ ποίους ἐκ τῶν παρισταμένων στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες ἡ Κυρία Θεοτόκος εὐλογεῖ καὶ θυμιάζει ἀοράτως διὰ τῆς Χάριτός Της καὶ ποίους ὄχι.

Ἐπίσης, στὴν Ἱερὰ Μονὴ οἱ δύο Ἀρχιερεῖς προσεκύνησαν στὸ νεόδημο ὠραῖο Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ρώσου Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Σεραφεῖμ Σομπόλιεφ τοῦ Θαυματουργοῦ († 1950), μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ὁποῖου ἡ Κτητόρισα καὶ πρώτη Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Σεραφεῖμα Μοναχὴ († 2004) προέβη στὴν ἴδρυσί Αὐτῆς.

• Τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, παραμονὴ τῆς μεγάλης Ἑορτῆς, τελέσθηκε στὸν ἐορτάζοντα Καθεδρικό Ναὸ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ συνημμένως μετὰ τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σλαβονικὸ τυπικὸ. Οἱ δύο Ἐπίσκοποι προέστησαν στὸν Πολυέλεο, ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος ἐθυμίασε τὸν Ναὸ, ἀπήγγειλε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ὁρθρου, καὶ ἔχρισε τοὺς πολυπληθεῖς πιστοὺς διὰ ἡγιασμένου Ἐλαίου, ἐνῶ ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης διένεμε τὸν εὐλογημένο ἄρτο τῆς προηγηθείσης Ἀρτοκλασίας.

• Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου, 15/28 Αὐγούστου, ἡ πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία τελέσθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδιστα κ. Φώτιο μεγαλοπρεπῶς. Ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμης, ἀρκετοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ὡς καὶ μέγας ἀριθμὸς Ὑποδιακόνων, οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν στὴν ἄριστη ἐπιτέλει Αὐτῆς. Κοινώησαν πολλὲς ἑκατοντάδες πιστῶν ἀπὸ τρία Ἅγια Ποτήρια ἐπὶ μισῆ καὶ πλέον ὥρα.

Ἐγινε ἡ καθιερωμένη Λιτανεὶα πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μὲ





τις δεήσεις και εὐλογήσεις στις τέσσερις πλευρές του δια τῆς Εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου και τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Ἀκολούθησε Δέησις ἐντὸς τοῦ Ναοῦ και μετὰ τὸν Πολυχρονισμό τῶν Ἀρχιερέων, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου, τῆ παρακλήσει τοῦ Σεβασμ. Τριάδιτσα, ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία στὰ ἑλληνικά, ἢ ὁποῖα μεταφραζόταν ταυτόχρονα στὰ βουλγαρικά. Σημειωτέον, ὅτι στὴν Πανήγυρι προσῆλθαν και ὀλίγοι Ἕλληνες πιστοὶ μας ἀπὸ τὴν Δράμα και τὴν Καρπερὴ Σερρῶν.



• Ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης εἶπε ἐν περιλήψει τὰ ἐξῆς:

Συμμετέχουμε ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Κλήρου και τοῦ Λαοῦ μας ἐξ Ἑλλάδος στὴν Ἑορτὴ και Πανήγυρι τῶν Βουλγάρων ἀδελφῶν μας, ἀνυμνοῦντες και δοξολογοῦντες τὴν Κοίμησι και Μετάστασι τῆς Παναχράντου Μητρὸς τοῦ Θεοῦ. Αἱ γενεαὶ

πᾶσαι, ἀδιακρίτως ἐθνικότητος, μακαρίζουν τὴν Ἀειμακάριστον και Παναμώμητον ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως και τῇ τηρήσει τῆς Πατροπαραδότου ἐορτολογικῆς τάξεως.

Ἡ Ἑορτὴ αὐτὴ, ἢ ὁποῖα δικαίως ἀποκαλεῖται Δεύτερο Πάσχα ἢ Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ, ἀποτελεῖ τὴν βεβαίωσι και τὴν ἐγγύησι και αὐτῆς τῆς σωματικῆς ἀναστάσεως και ἀφθαρτοποιήσεως ὅλων τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσων μιμοῦνται στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ τὴν Παναγία μας στὴν ταπεινώσι, ὑπακοὴ και καθαρότητά Της.

Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀξιώθηκε τόσο μεγάλῃς δόξης και τιμῆς, διότι προηγουμένως συσταυρώθηκε μετὰ τὸν Χριστὸ και δοκιμάσθηκε σκληρὰ κατὰ τὸ Πάθος και τὴν Σταύρωσι τοῦ Υἱοῦ και Θεοῦ Της· τότε πόνεσε διπλᾶ και διατρυνθήθηκε ἡ καρδιά Της ἀπὸ φρικτὴ ρομφαία. Ὁ σωματικὸς θάνατος τοῦ Υἱοῦ Της

σήμανε τὴν νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ θάνατος ἔκτοτε ἐφοβεῖτο τὴν Μητέρα τῆς Ζωῆς καὶ ὅταν ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε, ἦλθε ὄχι ἐξουσιαστικά, ἀλλὰ περίφοβα, καὶ ὄχι γιὰ ἄλλον λόγο, παρὰ γιὰ νὰ ἀπαλλάξῃ Αὐτὴν ἀπὸ τὴν φθαρτὸτητα καὶ τὴν θνητὸτητα καὶ νὰ Τὴν παραπέμψῃ στὴν αἰώνια ζωὴ, ὅπως ὁ χρυσὸς διέρχεται ἀπὸ τὸ πῦρ ὄχι γιὰ νὰ καῖ, ἀλλὰ γιὰ νὰ καθαρισθῇ καὶ λαμπρυνθῇ (Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός).

Ἐκτοτε ἡ Παναγία μας, καίτοι μετέχει τῆς ἐσχατολογικῆς δόξης καὶ ἀφθαρσίας ψυχοσωματικά, δὲν ἐγκαταλείπει τὸν κόσμον καὶ μάλιστα τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας. Συνεχίζει νὰ χαίρεται στὴν χαρὰ τους, ἀλλὰ καὶ νὰ πονᾷ στὸν πόνο τῆς Ἐκκλησίας γενικά, ἢ ὅποια εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Υἱοῦ Της, ὅπως καὶ στὸν πόνο κάθε πιστοῦ χωριστὰ καὶ προσωπικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ Μητέρα καὶ σὲ Αὐτὴν πρέπει νὰ καταφεύγουμε πάντοτε.

Ἡ Ἐκκλησία στίς ἡμέρες μας δοκιμάζεται δεινῶς ἀπὸ σύγχυσι καὶ διαίρεσι ἐξ αἰτίας τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῶν Καινοτομιῶν ποὺ προῆλθαν ἀπὸ αὐτὴν καὶ βεβαίως δυνάμεθα νὰ συμπεράνουμε ὅτι ἡ Παναγία μας θλίβεται καὶ ὀδυνᾶται. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνάπαυσι Της εἶναι οἱ ὅπου γῆς Ἄκαινοτόμητοι, ὅσοι δὲν υπέκυψαν στὴν διαδικασίᾳ τῆς ἀποστασίας. Ἡ χαρὰ Της στὴν Βουλγαρία εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος κ. Φώτιος, οἱ καλοὶ Κληρικοὶ του, οἱ Μοναχοὶ καὶ Μοναχές του καὶ ὁ πιστὸς λαός, ὁ ὁποῖος διακρατεῖ θυσιαστικά τὴν πίστιν ἀπαραχάρακτον. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὀδηγῇ σὲ θριαμβολογία. Ἐχουμε εὐθύνη νὰ βοηθήσουμε τοὺς Καινοτόμους ἀδελφούς μας μὲ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν διακριτικὴν στάσι μας, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἐλκύσουμε μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ἀρετῆς μας. Δὲν θὰ σωθοῦμε μόνον γιὰ τὸν λόγο τῆς ὁμολογιακῆς τοποθετήσεώς μας, διότι εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ ὀρθοπραξία μας καὶ ἡ συνέπεια στὴν ζωὴ μας.

Ὁ Μαθητὴς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου Μᾶρκος εἶδε μία ἀποκαλυπτικὴ καὶ προφητικὴ ὄπτασι· ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἐκάθητο μὲ δόξα ἀνυπέρβλητη σὲ ἡλιοστάλακτο Θρόνον ἐπάνω σὲ χρυσοπλοκώτατο Πύργον, σὲ μία δωδεκάτειχη Πόλι καὶ ἀνυμνοῦσαν Αὐτὴν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὅλα τὰ τάγματα τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Ἀγγέλων, ὡς καὶ μέγα πλῆθος Κληρικῶν, Μοναχῶν καὶ λαϊκῶν. Σὲ ἄλλο σημεῖο μακρύτερα, μία ἀπαίσια πόρνη ἔκανε κάθε εἶδους ἀναισχυντία, προκειμένου νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν παρακολουθοῦσαν καὶ

ἐθαύμαζαν πολλοὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Ὅμως, ὅσο παρήρηγετο ὁ καιρὸς, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἄρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν σταδιακὰ τὴν ἀνύμνησι τῆς καθαρωτάτης Παναγίας Παρθένου καὶ ἔσπευδαν στὴν παράταξι τῶν θαυμαστῶν τῆς ἀκαθάρτου πόρνης, πρὸς μεγάλη λύπη καὶ ἀπογοήτευσι τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἀγίων...

Ἡ εἰκόνα αὐτή, ἡ ὁποία ἐκπληρώνεται στὶς ἡμέρες μας σὲ ἐπίπεδο ὄχι μόνον πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἀσυνεπείας στὴν ζωὴ, πρέπει νὰ μᾶς φοβίζει καὶ νὰ μᾶς καθιστᾷ προσεκτικούς καὶ σταθερούς, ὥστε νὰ μὴ ἀπατηθοῦμε καὶ ἐκπέσουμε τῆς σωτηρίας. Ὁ Ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάραφ μᾶς βεβαιώνει παρηγορητικά, ὅτι αὐτὸς ποὺ θέτει τὴν ἐλπίδα του στὴν Σκέπη καὶ Προστασίᾳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δὲν πρόκειται νὰ κατασχυνθῆ ἀπὸ τοὺς δαίμονες!...

• Μετὰ τὴν Ὁμιλία, ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος προσέφερε στὸν Θεοφιλ. Γαρδικίου μία ωραία Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας καὶ ἀντηλλάγησαν εὐχὲς καὶ εὐχαριστίες.

• Τὸ ἀπόγευμα, ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀναστασίμου Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιο στὸ κατανυκτικὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ στὸ Ἐπισκοπεῖο, ὅπως καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς, 16/29 Αὐγούστου, παρουσίᾳ τοῦ Θεοφιλ. Γαρδικίου καὶ ὀλίγων πιστῶν.



• Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου μετὰ τοῦ Ἱεροδ. Ἰωσήφ ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Σόφια γιὰ τὴν Ἀθήνα, αἰσθανόμενοι μεγάλη εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν πλουσιοπάροχη πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ φιλοξενία ποὺ τοὺς ἐπιδαψίλευσε ὁ Σεβασμ. Τριάδιτσα κ. Φώτιος μετὰ τῶν ἱκανῶν συνεργατῶν του, τῶν δύο Μοναχῶν διακονητῶν τοῦ Ἐπισκοπεῖου του καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ εὐλαβοῦς Ποιμνίου του.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς!

